

[Hans Hansen.]

sigelse, inden de tre Maaneder er gaaet, falder Pligtarbejdet bort af sig selv.

Jeg synes, det er en bekvem Maade for Skyldneren at blive fri for en Byrde, der kan være ubehagelig, men jeg synes ogsaa, at det er en uholdbar Betragtning fra ærede Lovgiveres Side, der tilmed efterhaanden har lagt betydelige Byrder paa Skatteyderne, som disse ikke har faaet noget som helst for. De har kun paa uretmæssig Maade faaet Skattepaalæg til Dækning af Udgifter, som de, der havde paataget sig Pligtarbejdet, var gaaet ind til som en Del af Købesummen for deres Ejendomme.

Det er noget af en Skæbnens Ironi, at det skulde blive den højtærede radikale Indenrigsminister, der skulde sætte Slutstenen paa hele den Udvikling, som Fremlæggelsen af dette Forslag er, og som letter Annulleringen af en gammel Fællesret — en Lovgivning, der er stik imod hele Grundskyldstanken. Saa længe Grundskyldstanken har været kendt herhjemme, har dens Formaal været baade at skabe et tidssvarende Grundlag for Fordelingen af de Forpligtelser overfor Samfundet, der alle Dage har været knyttet til Besiddelse af Jord, men ogsaa, og ikke mindst, at afløse Skatterne og standse den ulykkelige Pantsettelse af Jordværdierne, der kun skaber daarligere Kaar for dem, der skal ind i Ejendommene, altsaa de unge.

Da dette Lovforslag gaar imod Grundskyldstankens Formaal ved at fortsætte Annulleringen af Fællesskabets Ret, vil vi stemme derimod og anbefale alle ærede Medlemmer i dette høje Ting, der er Tilhængere af Grundskyldstanken, at gøre det samme.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget, og jeg takker de ærede Ordførere for Venstre og det konservative Folkeparti, fordi de til Trods for, at de ikke er helt enige i en enkelt Bestemmelse i Forslaget, dog vil lade dette passere i den Skikkelse, det nu har, og som det fik ved enstemmig Beslutning i Landstinget.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen skal jeg sige, at de principielle Synspunkter, han fremsatte her, er jeg ikke fremmed overfor. Det er Synspunkter, som principielt er ganske rigtige, men jeg tror ikke, de er anvendelige paa det Omraade, der her er Tale om. Afviklingen af disse Grundbyrder er i Hovedsagen for længst foregaaet, og der er kun nogle faa Ru-

dimer tilbage i et Faatal af Kommuner — Rudimenter, der overfor Nutidens Forhold paa dette Omraade virker irrationelt og uheldigt.

Det ærede Medlem understregede selv Rigtigheden heraf, idet han begyndte sine Bemærkninger med at sige, at hele Forholdet var af overmaade ringe økonomisk Betydning. Derfor vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, at jeg vil gerne raade ham til ikke i sin Virksomhed her i Rigsdagen at skyde Spurve med Kanoner. De principielle Synspunkter, det ærede Medlem fremsatte, er rigtige, men lad os anvende dem paa Omraader, hvor de har virkelig Betydning.

Naar jeg hører det ærede Medlem svinge sig saa højt op paa det Spørgsmaal ved Behandlingen af Forslaget her, kan jeg ikke andet end igen komme til at tænke paa dette mærkelige, at Retsstatspartiet efterhaanden næsten ikke paa noget Punkt er i Stand til at skelne mellem væsentligt og uvæsentligt.

Med Hensyn til den Bemærkning, der blev fremsat angaaende Muligheden af en Revision af Snekastningsloven, vil jeg gerne sige, at jeg er ikke sikker paa, at det Spørgsmaal er helt afklaret endnu. Den Forhandling, der i Sommer fandt Sted paa Amtsraadsforeningens Aarsmøde, tydede ogsaa paa, at dette Spørgsmaal heller ikke er helt afklaret endnu indenfor kommunale Kredse. Jeg skal derfor sige om dette Spørgsmaal, at en endelig Afgørelse af, om man allerede nu skal gaa til denne Revision, vil jeg ikke i dette Øjeblik kunne træffe.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hansen: Jeg vil gerne have Lov til at gøre en Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister i Anledning af, at Ministeren sagde, at jeg ikke skulde skyde Spurve med Kanoner. Jeg vil gerne sige, at den Tale, som fremføres nu af Ministeren, nøjagtig er den samme, som blev gjort gældende, da Hartkornsskatterne blev ophævet. Der blev nemlig sagt ogsaa den Gang — og det vil den højtærede Undervisningsminister kunne bevidne, idet han netop saa stærkt den Gang gik imod Hartkornsskattens Ophævelse —, at det var at skyde Spurve med Kanoner. Resultatet blev maaské ikke saa stort pengelig set, men det blev Indledningen til en lang Lovgivningsperiode, der efterhaanden, Stykke for Stykke, blev til Fordel for dem, der sad med Ejendom-